

Et Fund af *Carabus auratus* i Danmark.

Da jeg i august i fjor pludselig fik brug for min ældste insektkasse, måtte den først tømmes for en del gamle dyr, tildels benløse og manglende hoved eller hale, eller begge dele. Disse rester stammede fra min tidligste samlertid og var uden etiketter. Mange af de mest iøjefaldende havde dog i den grad brændt sig fast i bevidstheden, at jeg endnu kunde huske omstændighederne, under hvilke de var fundne. Dette var så meget lettere at huske, eftersom jeg dengang kun tog døde dyr, og døde insekter een gang er sjældnere end levende.

Fra „Sanddalen“ var der, sammen med en tidselfugl, spist af en edderkop, og en selvdød vandkalvelarve, også en bagkrop og en stærkt skinnende, grøn vinge af en løbebille. Jeg huskede, hvorledes jeg dengang prøvede at bestemme denne vinge efter billederne i en gammel udgave af „Calwer“; men der var så mange grønne løbebiller, at jeg opgav. Da jeg nu ved gensynet stadig ikke kendte denne vinge, besluttede jeg at tage den ind på Zoologisk Musæum. Her overgav jeg en dag Hr. Worm-Hansen den.

Det viste sig at være resterne af en *Carabus auratus*. Den blev fundet i en sommerferie, sikkert i juli, for det var meget varmt, i et af årene 1934-35-36 mellem græsset i bunden af „Sanddalen“ ved Sandbjerg By, syd for Hørsholm.

Sanddalen er en ejendommelig slugt i retning øst—vest, ca. 400 m lang og 75 m bred ved bunden, med ca. 20 m høje stejle sider, der i den vestlige ende nærmer sig tæt til hinanden. Bunden dannes af diluvialsand og siderne af fint, skarpt og stenfattigt sand, med så stort lerindhold, at man kan grave store huler i det, uden at de falder sammen. Dalens nordside er bevokset med Bøg (ca. 300- og ca. 75-årig), Rødgran (ca. 75- og ca. 20-aarig), Birk og blandet krat samt Græs, Lyng, Soløje, Blåhat, Dueskabiose o. a. Sydsiden er for størstedelen dækket af Rødgran (ca. 20-årig) og for resten af Græs, Lyng, Ulvefod o. l. Bunden dækkes nu af et tyndt græstæppe; men den har af og til været under kultur. Stedet ligger i læ for alle vinde, undtagen for stik østlige, og så snart solen kan nå ned til dalbunden, er der varmere her end oven for skrænterne.

At sydligere arter, som *Carabus auratus*, skulde kunne finde livsbetingelser hér, er ikke utænkeligt, hvad også floraen tyder på.

9. marts 1945.

Jørgen Birket-Smith.